

Microrelat: El secret d'Eva al paradís

Dll, 16/12/2013 per Marta Nin

[Una catalana a Roma](#)

Gènesi apòcrifa

-He de confessar-te una cosa, no et sàpiga greu -li diu Eva, a Déu, al paradís-. Ja sé que m'has creat i que m'has donat aquest jardí fantàstic, i també la serp, però és que no sóc del tot feliç... Em sento sola, i a més estic farta de menjar pomes.

-T'entenc -respon Déu-. El que puc fer és crear un home.

-Un home? I això que és? - pregunta Eva, encuriosida.

-Doncs, una criatura imperfecta, com tu. Una criatura amb la qual no us entendreu gaire, a vegades... Altres, divínament. Riureu i plorareu. Junts, per separat. Sereu molt diferents. Però no tant. Semblants. Més semblants del que us pugueu mai pensar. Tots dos sereu de carn! Tots dos haureu estat creats pel meu alè!

- Sona bé.

- Serà maco i difícil alhora. Us haureu d'ajudar recíprocament per veure-hi més endins i més enllà. És tot un repte. L'home serà més fort, més ràpid i més pràctic que tu. Sereu companys.

- Sí, sí, sona bé tot això... Però, a veure, on és el parany? - demana Eva amb escepticisme.

-Només hi ha haurà una condició -li diu Déu-, i és que hauràs de fer creure a l'home que el vaig crear primer a ell. Recorda-ho bé, Eva, serà el nostre secret... de Dona a dona.

Marta Nin

(Molt lliurement inspirat en una font desconeguda)